

Што ради наш Каравелов, госпоја Натá и његова
мати ти и визионаши пријатели?

Куда полачиш сад? Пиши ми све опширно, да знам.

Па писувай ми и за нашите Българе на Старата
планина, што думат?

Делка те поздравља а исто тако и твој
пријател, Васа Жованович.

Неготин, 24. окт. 1875.

Прѣди да минемъ къмъ друга една точка, свър-
зана съ въпросътъ за многошумната тая „свада“,
нека добавимъ въ допълнение на обстоятелствата и
това, че самото кръшкане на Каравелова въ лагерътъ
на чорбаджиитѣ е направило впечатлѣние на лица, които
не сж се намирали въ никаква връзка съ нашия поетъ,
и които оцѣнявали Каравеловото поведение прибли-
зително, както и Ботйовъ. „Хората като чужди бранятъ
си своето баремъ, ами ние що правимъ? — за пари
и душата си продаваме. Господинъ Каравеловъ, най-
голъмиятъ ревнителъ на болгарската свобода, който
проповѣдваше прѣди нѣколко дена пожаръ и ножъ, и
който нападаше нашитѣ учени съ най-оскърбителни
рѣчи, дѣто искали просвѣщение, а не революция, що
го виждаме днесъ да прави? Самъ проповѣдва това,
що отхвърляше вчера! Чуденъ е свѣтътъ... Напрáзно
не казва Пловдивския дописникъ на „Знаме“, че по-
голъмата часть отъ нашата емиграция дс сега е ра-

Въ сжщето съчинение (стр. 81—96) Скерличъ говори на
дълго за С. Милетича, безъ да прави оцѣнка на неговото по-
литическо падение.

Не излишно е да се добави още, че сжщиятъ тоя Св.
Милетичъ бѣше редакторъ на в. „Застава“ и, може би, авторъ
на оня оскърбителенъ пасажъ, който цитирахме въ една отъ
по-горнитѣ страници. Л. Каравеловъ е билъ въ интимни връзки
съ този ренегатъ, който непрóстимо позволяваше да се клѣ-
вети българския народъ. Приятелъ съ неприятелитѣ на народа,
Л. Каравеловъ ще стане неприятелъ на българската революция.